

Ден на „Каритас“

Денят на „Каритас“ е ежегодна инициатива на всички сътрудници на „Каритас“ в България, чрез която изразяваме своята съпричастност към страдащите и уязвимите чрез реализиране на благотворителни инициативи в различни населени места на България.

Отбелязваме „Деня на „Каритас“ в неделята след 13 ноември – денят, в който Католическата църква в България почита паметта на четиримата български мъченици: Евгений Босилков, Камен Вичев, Павел Джиджов, Йосафат Шишков.

Блажените мъченици Евгений, Камен, Павел и Йосафат

На 13 ноември Католическата църква в България почита паметта на четиримата български мъченици: Евгений Босилков, Камен Вичев, Павел Джиджов, Йосафат Шишков.

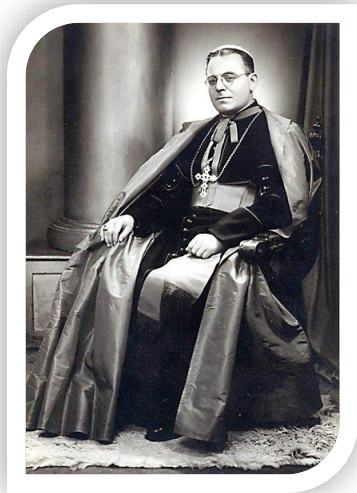
По време на комунистическия режим в България, през лятото на 1952 г., са арестувани много католически свещеници. Сред арестуваните са и никополският епископ Евгений Босилков – пасионист, и отците успенци Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков.

Задържаните са обвинени в „участие в нелегална католическа организация и шпионаж“. Подложени са на нечовешки мъчения и унижения.

Присъдата е прочетена на 3 октомври: „По членове 70 и 83 от Наказателния кодекс монсеньор Босилков е осъден на смърт чрез разстрел и конфискация на имуществото му“. Същата присъда се отнася и за свещениците успенци Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков. Останалите подсъдими представители на католическото духовенство са пратени в затвора за различни срокове.

Смъртните присъди са изпълнени на 11 ноември 1952 г. в Централния софийски затвор.

Блажени Евгений Босилков

„За мен мъченията и гоненията са благодат от Бога, в тях се утвърждава Христовата вяра, те са залог за вечността на Христовата църква на земята. Ето защо аз приемам смъртта като най-висше благо. Следите от нашата кръв ще показват пътя към прекрасното бъдеще и независимо че няма да го доживеем, другите ще пожънат това, което ние посяхме с усилия. Там, където има несправедливост, налице е Божието всемогъщество.“

Бл. Евгений Босилков

Епископ Евгений Босилков е роден със светското име Викентий на 16.11.1900 г. в Белене. Единадесетгодишен постъпва в католическата семинария в село Ореш, покъсно се премества в семинарията в град Русе. Продължава образованието си при отците пасионисти в Белгия и Холандия и приема монашеското име Евгений.

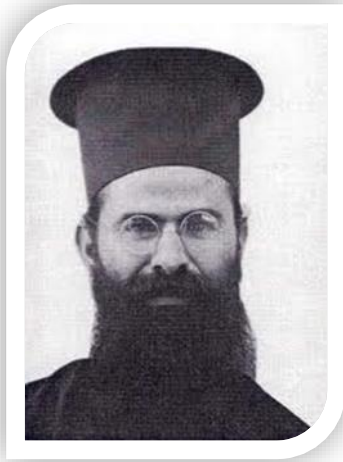
Завършва философия и богословие в Холандия и Белгия и след завръщането си в България през 1924 г., е ръкоположен за свещеник. Специализира източноцърковни науки в Папския източен институт в Рим и през 1932 г. защитава дисертация на тема „За унията на България с Римската църква през първата половина на XIII век“.

След смъртта на монс. Теелен през 1946 г., Светият престол назначава о. Евгений за апостолически администратор на Никополската епархия. На 26.07.1947 г. папа Пий XII назначава Евгений Босилков за епископ на Никополската епархия. Той е първият българин епископ пасионист в епархията.

Епископ Евгений Босилков е арестуван на 16.07.1952 г., като е обвинен заедно със задържаните с него свещеници, за участие в „нелегална католическа организация и шпионаж“. Задържаните са подложени на нечовешки мъчения. Съдът започва заседания на 20.09.1952 г. Присъдата е прочетена на 3 октомври: по членове 70 и 83 от Наказателния кодекс монсеньор Босилков е осъден на смърт и конфискация на имуществото му. Смъртната присъда е изпълнена на 11.11.1952 г. в 22,30 часа в двора на Централния софийски затвор.

На 15.03.1998 г. папа Йоан Павел II официално го провъзгласява за блажен в римската базилика „Свети Петър“. Определената от Папата дата за почитане на блажения Евгений Босилков е 13 ноември. Босилков е първият епископ – мъченик от Източна Европа, преследван, арестуван, осъден и убит от комунистическия режим.

Блажени Камен Вичев

Придобийте за нас с молитвата си благодатта да останем верни на Христос и на Църквата във всекидневния си живот, за да бъдем достойни да станем Негови свидетели, когато дойде моментът.“

Бл. Камен Вичев

Отец Камен Вичев е роден със светското име Петър в с. Срем на 23.05.1893 г. от родители православни. На 08.09.1910 г. става послушник в ордена на успенците в Гент, Белгия. Там приема името Камен.

През 1912 г. започва богословското си образование в Льовен, Белгия, където учи до лятото на 1918 г. След това е назначен за преподавател в колежа „Свети Августин“ – гр. Пловдив, а по-късно - в малката семинария в Кум-Капу, Цариград. Именно в Цариград, на 22.12. 1921 г., е ръкоположен за свещеник от източен обред.

След като защитава докторат по богословие в университета в Страсбург, през 1930 г. е назначен за преподавател по философия в колежа „Свети Августин“ – гр. Пловдив. Често го канят да изнася лекции на теми, свързани с младежта и обществения живот. Сътрудник е на католическия вестник „Истина“ и списание „Византийски изследвания“.

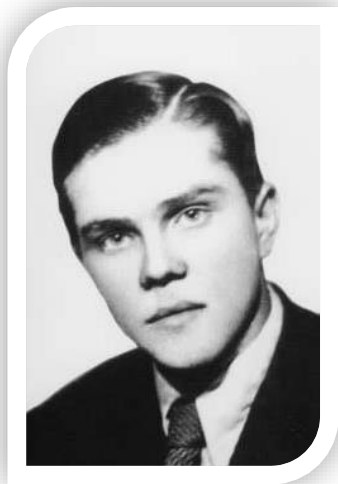
През 1948 г. всички свещеници чужденци са прогонени от България и отец Камен е провъзгласен за областен викарий на българите успенци. Отец Вичев предчувства ужасното бъдеще. В писмо от 24.11.1949 г. до главния ръководител на успенците о. Жерве Кенар, той пише: „*Желязната завеса става все по-непроницаема. Вероятно събират сведения за процес срещу католическите свещеници, които ще последват съдбата на протестантските пастори, когато моментът настъпи*“.

Заедно с о. Павел Джиджов, отец Камен е арестуван през нощта на 04.07.1952 г. и на 03.10.1952 г. е осъден по обвинения, че е „водач на католически заговор срещу сигурността на държавата“. Разстрелян е на 11.11.1952 г. в Централния софийски затвор.

Обявен е за блажен от папа Йоан Павел II на 26.05.2002 г.

„Тримата свещеници успенци, които днес с радост причислих към лика на Блажените, познаваха много добре тази истина. Причината, поради която свещениците Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков не се поколебаха да пожертват живота си, беше вярата им в Троицния Бог, любовта към възлюбения Божии Син Исус Христос, на Когото се посветиха в безрезервна служба на Неговата Църква.“ – из проповедта на Папа Йоан Павел II на литургията-провъзгласяване за блажени, Пловдив, площад „Централен“, 26.05.2002 г.

Блажени Павел Джиджов

„Очакваме да дойде нашият ред: нека бъде волята Божия.“

Бл. Павел Джиджов

Отец Павел Джиджов е роден със светското име Йосиф в гр. Пловдив на 19.07.1919 г., в семейство на ревностни католици от западен обред. През 1926 г. става ученик в началното училище на успенците „Свети Андрей“ в Пловдив. От 1931 г. до 1938 г. учи в Пловдивския колеж „Свети Августин“.

На 02.10.1938 г. става послушник успедец в Нозероа, Франция, и приема името Павел. До 1942 г. следва философия и богословие в гр. Лормоа, близо до Париж. Същата година, 1942 г., дава вечни обети при успенците.

Поради заболяване е принуден да се завърне в България, но продължава задочно богословското си образование. На 26.01.1945 г. е ръкоположен за свещеник от латински обред в гр. Пловдив. Изпратен е във Варна, където следва икономика и социални науки, с цел по-късно да се заеме със стопанската дейност и домакинството на мисията.

Отец Павел е много добър и активен студент и упражнява голямо влияние върху състудентите си. Не крие антикомунистическите си убеждения и затова е следен от новата власт.

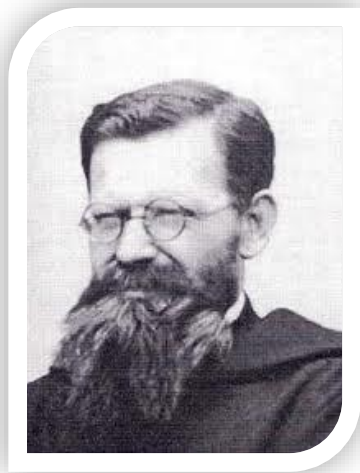
Настоятелите му поверяват домакинството на колежа „Свети Августин“ в гр. Пловдив, а по-късно е назначен за иконом и снабдител на източния Викариат.

През нощта на 04.07.1952 г. е арестуван в семинарията на успенците в гр. Пловдив заедно с отец Камен Вичев. Отец Павел Джиджов е втори в списъка на обвиняемите. Осъден е на смърт и е екзекутиран на 11.11.1952 г. в Централния софийски затвор.

Обявен е за блажен от папа Йоан Павел II на 26.05.2002 г.

„Тримата свещеници успенци, които днес с радост причислих към лика на Блажените, познаваха много добре тази истина. Причината, поради която свещениците Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков не се поколебаха да пожертват живота си, беше вярата им в Троицния Бог, любовта към възлюбения Божий Син Исус Христос, на Когото се посветиха в безрезервна служба на Неговата Църква.“ – из проповедта на Папа Йоан Павел II на литургията-провъзгласяване за блажени, Пловдив, площад „Централен“, 26.05.2002 г.

Блажени Йосафат Шишков

„Най-важното нещо е да достигнем до Бога, живеейки заради Него – всичко друго е без значение.“

Бл. Йосафат Шишков

Отец Йосафат Шишков е роден със светското име Робер Матей в гр. Пловдив на 09.02.1884 г., в семейство на ревностни католици. През 1893 г. постъпва в началното училище в Караагач, край Одрин. На 29.04.1900 г. става послушник успенец в град Фанараки, Турция, и приема името Йосафат.

През 1904 г. е в гр. Льовен, Белгия, за да продължи следването си по философия и богословие. Ръкоположен е за свещеник от латински обред на 11.07.1909 г. в гр. Малин, Белгия, след като завършва

философия и теология в гр. Льовен.

От 1914 г. до 1919 г. е учител в колежа „Свети Августин“ – гр. Пловдив. През юли 1929 г. е назначен за директор на малката семинария „Св.Св. Кирил и Методий“ - гр. Ямбол, където се обучават ученици от двата обряда - източен и латински.

Отец Йосафат е първият човек в Ямбол, който доставя и ползва пишеща машина на кирилица, въвежда киното в обучението, организира вечеринки за младежите, където за първи път благодарение на него се слуша грамофон. Чест негов гост в семинарията е монсеньор Ронкали, тогава папски представител в България.

През 1937 г. отец Йосафат е назначен за настоятел във Варна. През 1948 г., след изгонването на свещениците чужденци от България, е назначен за енорийски свещеник във Варна. Арестуван е през декември 1951 г. Никой няма информация за съдбата му в продължение на почти година, до момента, когато вестниците публикуват обвинителния акт срещу 40 души, обвинени в шпионаж. Сред тях е и името на отец Йосафат, обвинен, че е един от „най-старите шпиони“. Осъден е на смърт и е екзекутиран на 11.11.1952 г.

Обявен е за блажен от папа Йоан Павел II на 26.05.2002 г.

„Тримата свещеници успенци, които днес с радост причислих към лика на Блажените, познавах много добре тази истина. Причината, поради която свещениците Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков не се поколебаха да пожертват живота си, беше вярата им в Троицния Бог, любовта към възплътения Божий Син Исус Христос, на Когото се посветиха в безрезервна служба на Неговата Църква.“ – из проповедта на Папа Йоан Павел II на литургията-провъзгласяване за блажени, Пловдив, площад „Централен“, 26.05.2002 г.